

telse af ret til fradrag for udgifter til kapitalforsikringer og kapitalpensionsordninger, idet kommissionens betragtninger ikke blev anset for afgørende. Overfor disse er det navnlig fremhævet, at det må anses for samfundsmæssigt overordentlig værdifuldt, at folk sikrer sig selv og deres pårørende i tilfælde af alderdom og død, således at det må anses for rigtigt vedblivende at søge at tilskynde hertil ved at indrømme skattemæssig lempelse for de hermed forbundne udgifter i lighed med den hidtil gældende lovgivning. Forslaget gav derfor i § 14, nr. 3, ret til fradrag inden for en grænse på 600 kr. årlig af udgiften til kapitalforsikringer og kapitalpensioner; under denne fradragsregel var også henført udgifter til arbejdsløsheds-, syge-, invaliditets- og ulykkesforsikring (og indskud i visse opsparingsordninger), således at 600 kr. er overgrænse for de samlede udgifter af nævnte arter.

Også nærværende lovforslag går ud på at indrømme fuldt fradrag for præmier vedrørende renteforsikringer og for bidrag til pensionsordninger med løbende ydelser, forsåvidt forsikringen eller pensionsordningen går ud på at sikre den skattepligtige selv eller hans pårørende. Man har ikke — således som kommissionsudkastet — begrænset kredsen af de pårørende, ordningen skulle sikre, for at fuldt fradrag skulle kunne indrømmes, idet man har fundet det naturligt også at tillade fuldt fradrag, hvor den skattepligtige gennem en forsikring har ønsket at sikre andre pårørende end ægtefælle og børn, f. eks. en svagelig søster, som den pågældende støtter.

En særlig regel er givet for fradrag af indskud een gang for alle. Disse kan ikke fradrages med det fulde beløb ved indkomstopgørelsen for det år, hvori indskuddet er foretaget, men tillades afskrevet over en årrække. Kommissionens forslag gik ud på afskrivning over en periode på 20 år, såfremt den skattepligtige ikke var over 50 år ved indskuddets erlæggelse. Var han på det nævnte tidspunkt over 50 år, skulle afskrivningsperioden nedsættes med det antal år, hvormed hans alder oversteg 50 år, dog at perioden aldrig kunne være kortere end 5 år. Denne fremgangsmåde forekommer ret kompliceret og vanskeliggør kontrol, og der foreslås derfor den enklere regel, at indskuddet altid afskrives over samme åremål — 15 år — med lige store årlige beløb.

Hvor præmier eller bidrag efter en forsikrings- eller pensionskontrakt skal tilsvares over et kortere åremål end 15 år, gælder der ligeledes en afskrivningsordning. Herfra er dog i nærværende forslag gjort en undtagelse — bestemmelsen herom er ny — for visse tilfælde, hvor en afskrivningsordning ville virke meget tung og mindre rimelig. Bestemmelsen angår tilfælde, hvor præmier eller pensionsbidrag

vedrørende en pensionsforsikring eller pensionsordning forhøjes som følge af, at den pensionsberettigede avancerer til en højere stilling eller ved opnåelse af større anciennitet rykker op på et højere løntrin, eller som følge af en almindelig ændring af pensionsvilkårene for alle i en virksomhed pensionsberettigede. Efter forslaget regel om afskrivning skulle den forhøjede præmie (pensionsbidrag) afskrives, forsåvidt angår pensionsberettigede, der på grund af deres alder kun skulle tilsvare præmien (bidraget) i mindre end 15 år. En sådan ordning ville imidlertid som nævnt være meget upraktisk, og man har derfor for tilfælde som de nævnte foreslået, at den forhøjede præmie kan fradrages fuldtud for de år, hvor den erlægges.

Reglen under nr. 3 i slutningen om ægtefællens adgang til at fortsætte afskrivningen efter dens ægtefælles død har samme indhold som reglen herom i ligningsloven; den ændrede formulering tilsigter kun at tydeliggøre bestemmelsen.

Nr. 4. Ved siden af den under nr. 3 omhandlede ubegrænsede fradragsret for visse forsikringsudgifter giver nærværende forslag — i overensstemmelse med den sidste ligningslov (lovbekendtgørelse af 22. december 1953) § 19, stk. 1, nr. 3, — adgang til fradrag indenfor en overgrænse for visse andre forsikringsudgifter m. v.

Det begrænsede fradrag omfatter i første række beløb, der er afholdt til kapitalforsikringer, kapitalpensionsordninger og opsparingsordninger, som er godkendt i henhold til § 235, stk. 4, jfr. herved bemærkningerne til denne bestemmelse.

Når man i overensstemmelse med martsforslaget har ønsket at opretholde det begrænsede fradrag for kapitalforsikringer m. v., skyldes det — som nævnt under bemærkningerne til nr. 3 — at det må anses for rigtigt fortsat ved skattelempelse at tilskynde folk til at sikre sig selv og deres pårørende i tilfælde af alderdom og død.

For visse forsikringsarter, nemlig: arbejdsløsheds-, syge-, invaliditets- og ulykkesforsikring, har det været overvejet, om udgifter hertil skulle henføres til gruppen med begrænset fradrag eller gøres fuldt fradragsberettiget. Skattelovskommissionens forslag gik ud på, at forsikringsudgifter som de nævnte skulle være fuldt fradragsberettigede. I martsforslaget var de alle foreslået henført under det begrænsede fradrag.

Ved nærværende lovforslag — der følger ligningsloven — er udgifter til arbejdsløshedsforsikring foreslået gjort fradragsberettigede i fuldt omfang (§ 15, nr. 2), og udgifter til invaliderenter er (under nr. 3) sidestillet med udgifter til renteforsikringer, således at også de kan fradrages fuldt ud. Derimod er udgif-